

BERICHTEN.

DE ONGEVALLEN BIJ DEN HAVENARBEID. — (W. DE FREMERY in *Sociale Voorzorg*, October 1921). Naar aanleiding van officieele cijfers worden de ongevallen-cijfers in de havens van Rotterdam en Amsterdam van nu vergeleken met die van vóór den oorlog. Alleen zijn genomen de cijfers der bootwerkers-ongevallen en deze gesplitst in die, welke aan boord der zeeschepen voorvielen, en die, welke buiten boord op de kade, in loodsen of op lichters en schuiten, drijvende kranen e. d. plaats vonden.

Berekend per zeeschip en per duizend netto registerton blijkt het, dat de verhoudingscijfers sedert 1911 aanzienlijk zijn gedaald, in Rotterdam meer dan in Amsterdam. Ongetwijfeld is de belangrijke verkorting van den werktijd — in 1917 tot 10 uur, in 1919 tot 8 uur — een belangrijke factor ter bereiking van dit gunstige resultaat. Eveneens de gedeeltelijke afschaffing van den nachtarbeid.

In Amsterdam komen overwegend meer buitenboordsongevallen voor in tegenstelling met Rotterdam, waar dit het geval is met de binnenboordsongevallen.

Splitst men de ongevallen in lichte met een invaliditeitsduur van minder dan 42 dagen en in zware, die langer duren, dan blijkt, dat er toeneming is van het aantal zware ongevallen in 1920 te Amsterdam. De oorzaak hiervan moet gezocht worden bij een onachtzame en onoordeelkundige wijze van werken. Hierin verbetering te brengen ligt op den weg der werkgevers, die hun personeel, dat met het toezicht en de leiding der werkzaamheden belast is, er op moeten wijzen, dat voor alles de veiligheid bij het werk dient te worden betracht. Ook het instellen van veiligheids-commissies en het ophangen van duidelijke waarschuwendende platen kunnen veel nut afwerpen.

CENTRALE WERKGEVERS RISICOBANK. — Uit het verslag van het boekjaar 1920 halen wij het volgende aan.

De uitbreiding van de verzekeringsplichtige bedrijven ten gevolge van de aanstaande in werking treding der gewijzigde Ongevallenwet 1921 heeft reeds aanleiding gegeven tot de oprichting van een viertal nieuwe Risico-Vereenigingen, te weten een voor den Handeldrijvenden Middenstand, een voor Hótel, Restaurant, Café en aanverwante bedrijven, een voor den Geld- en Effectenhandel en een voor Kantoren. Reeds hebben zich voor deze nieuwe Risico-Vereenigingen een aantal werkgevers aangegeven, te zamen uitbetalende 19 millioen gulden jaarloon.

Het aantal door de ingenieurs en andere technische ambtenaren aan werkgevers gebrachte bezoeken bedroeg in het verslagjaar 844. Hiervan werden 321 ondernemingen bezocht om bijzonderheden van 346 ongevallen na te gaan; 60 ondernemingen om na te gaan, waarom aldaar meer ongevallen dan in soortgelijke ondernemingen voorkwamen en 17 ondernemingen om middelen ter beveiliging nader te bestudeeren.

In het verslagjaar werd door de Risico-Bank vijf maal beroep ingesteld tegen een beslissing der Rijksverzekeringsbank, waarbij schadeloosstelling was toegekend. Van de vijf ingediende klaagschriften werden vóór de openbare behandeling twee ingetrokken. De drie overblijvende zijn beëindigd; twee daarvan werden definitief door de Risico-Bank geheel of ten deele gewonnen; de derde beroepszaak werd door de Risico-Bank definitief verloren. Wat het onderwerp der drie beroepszaken betreft: in twee gevallen betrof het ingestelde beroep de mate van invaliditeit, waarnaar een rente was toegekend, in een dier gevallen bovendien het dagloon, waarnaar de rente was berekend. De derde zaak betrof het bedrag eener rente toegekend aan de ouders van den getroffen. In alle drie gevallen werd berust in de uitspraak in eersten aanleg gegeven.

Voorts werd herhaaldelijk aan aangesloten werkgevers, ten behoeve van werklieden, die in hun dienst door een ongeval waren getroffen, of wel rechtstreeks aan den werkman op verzoek van den werkgever, advies verstrekt omtrent zijn aanspraken op schadeloosstelling. Zulk een advies leidde dan dikwijls tot het stellen van een aanvraag aan de R. V. B. om uitkeering of van een klaagschrift of beroepschrift.

In 1920 kwamen 53444 ongevallen voor bij werkgevers bij de Risico-Bank aangesloten (totaal aangifte volgens de Ongevallenwet 104657); hiervan hadden 162 een doodelijken afloop; 16649 hadden geen invaliditeit als gevolg; 33186 hadden een invaliditeit korter dan 42 dagen en 3315 langer dan 42 dagen. De gevallen met blijvende geheele of gedeeltelijke invaliditeit zijn nog niet op te geven (waren over 1919 respectievelijk 286).

Van de 162 ongevallen met doodelijken afloop hebben 104 aanleiding gegeven tot het toekennen van een blijvende rente aan nagelaten betrekkingen. Deze toekenning betrof 92 weduwen, 212 kinderen, 13 moeders, 1 schoonmoeder en 8 vaders.

Ten laste van de aanvullende verzekering kwamen 394 dienstongevallen, waarvan 153 plaats vonden bij bouwen in eigen beheer. Het geheele aantal dooden of blijvend invalieden bedroeg 5.

De bijdragen in de administratiekosten der R. V. B. bedraagt ten laste van het jaar 1920 ruim 12 ton. Het totaal der administratiekosten der Risicobank bedroeg ruim 3 ton. Bovenstaande kosten worden vermeerderd met het nadeelig koers verschil op de effecten der R. B. ruim 4 ton; terwijl zij verminderd worden met het voordeelig saldo der renterekening ad 1.3 ton en het voordeelig saldo voortspruitende uit de herziening der contante waarden ad 1.7 ton: zoodat de geheele administratiekosten der R. B. blijven ruim 4.6 ton. Dit gevoegd bij het aan de R. V. B. af te dragen bedrag geeft een totaal voor de administratiekosten groot 1.7 miljoen. Hiertegenover staat een totaal van alle kosten, die door bij de R. B. aangesloten werkgevers over het jaar 1920 moesten worden opgebracht van ruim 8.1 miljoen; waarvan 6.4 miljoen werd uitgegeven voor tijdelijke uitkeeringen, geneeskundige behandeling, voorloopige renten, begrafeniskosten en contante waarden van blijvende renten.

D. N. VAN GELDEREN.

ZUIGELINGEN-BESCHERMING TE ROTTERDAM. — Het Rotterdamsche gemeenteraadslid, mevr. VAN KERSEN, heeft indertijd een motie voorgesteld, waarin B. en W. van Rotterdam uitgenoodigd worden, zoo spoedig mogelijk plannen in te dienen tot oprichting van gemeentelijke consultatiebureaux voor zuigelingen-verzorging met daaraan verbonden melkkeukens. Deze motie is in handen gesteld van B. en W. om daarop praeadvies uit te brengen. In dit praeadvies stelden B. en W. den raad voor die motie niet aan te nemen, maar daarentegen het subsidie van f 4000.— per jaar aan de vereeniging tot bescherming van zuigelingen te verhoogen met f 6650.—, met bepaling, dat voor elk nieuw opgericht consultatiebureau een verhooging van het jaarlijksche subsidie wordt toegestaan van f 8560.—, en dat voor iedere zuigelingenverzorgster, die wordt aangesteld, een subsidie van f 1500.— wordt verleend. Daaraan moeten dan nog de volgende voorwaarden verbonden worden: 1°. dat het aantal consultatiebureaux binnen redelijken tijd tot ten minste vijf wordt uitgebreid; 2°. dat de jaarwedden in overeenstemming worden gebracht met die, welke voor soortgelijke betrekkingen door de gemeente worden betaald; 3°. dat het aantal zuigelingenverzorgsters, voor wie subsidie zal worden verleend, het getal van 15 niet te boven zal gaan; 4°. dat contrôle van den gemeentelijken geneeskundigen dienst zal worden toegelaten; 5°. dat het subsidie alleen gegeven zal worden voor zoover dit noodig is om de rekening sluitend te maken, met inachtneming der aangegeven maxima; 6°. dat de vereeniging jaarlijks aan B. en W. de begrooting, het verslag en de rekening zal overleggen.

In de gemeenteraadsvergadering van 10-November ll. is dit praeadvies behandeld en aangenomen. Rotterdam zal derhalve voor de zuigelingen-bescherming den weg volgen van het particulier initiatief, geldelijk gesteund door de gemeente, en niet, zooals te Amsterdam geschiedt, de zaak van gemeentewege ter hand nemen. De wethouder wees er op, dat een vergelijking met Amsterdam in deze niet opgaat; daar droeg de vereeniging gaarne haar taak aan de gemeente over; de Rotterdamsche vereeniging echter acht zich voor haar taak volkomen berekend en is geheel be-